

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2007 / június

Mi a politika értelme?

Röviden azt mondhatjuk, hogy a közösség, a közjó szolgálata. Tehát a politikának nem lehet legitim célja egyesek vagy egyes csoportok üzleti érdekeinek maximális profitjának kiszolgálása. Az államnak mint a közjó szervezett képviselőjének éppen hogy a kiegyensúlyozás a feladata, az istenképűségből származó emberi méltóságnak legalább elemi szinten történő biztosítása. S ezt a feladatát szabályozással és korlátozással éri, érheti el. Elállatiasodik az emberi világ, ha az emberek helyzetét a tőkebeli erőviszonyok határozzák meg csupán!

Ma Magyarországon elképesztően embertelen gondolatok és célok megvalósítására törnek egyes politikai erők. Privatizált egészségbiztosítást és oktatás ügyet akarnak, amelyek végletesen és végzetesen kettészakítják a társadalmat és a nemzeti szolidaritás közösség már amúgy is megrendült pilléreit üzletté züllesztik. A modern, neoliberais politika piaccá, mindent eladóvá akarja tenni a világot. Az isteni parancsot, a felebaráti szeretetet s a közösségi-nemzeti áldozatkészséget értelmetlennek nyilvánítva. S az életet alárendelve az egyéni haszonnak.

Nem szabad erre az útra lépnünk, most ez a többség számára a nyomor, sőt, a halál útja! Keresztyén ember csak olyan politikát és politikusokat támo-

gathat, amely és akik az emberek és a közösség szolgálatát akarják megvalósítani. S mindezt az örök isteni-erkölcsi rend, s nem a profit maximális figyelembe vételével. Az, amit ma nálunk kormányzati politikának hívnak, érdekcsoportok diktátum, amelyre még azok sem szavaztak, akik egy éve ezt a kormányt akarták!

Egész nemzeti létünk is kockán forog. Úgy általában a magyarság 80%-ának semmilyen jót sem ígér a korlátlan szabad piac globalizációs világa. Hazugságból, korrupcióból és folyton növekvő adóprézből nem születhet virágzó és kiegyensúlyozott közösség.

A keresztyénség nem ellensége az egyénnek, sőt, még a haszonnak sem. Viszont ellenezi azt a világot, amelyben ember embernek farkasa, s nincs az Isten teremtő gondolataként létező lelki-szellemi (identitás-) otthona az egyénnek és a közösségeknek.

A politika fontos feladata a helyi-nemzeti érdekek képviselete. Nem politika, hanem kiszolgálás az erők

kegyeit kereső magatartás!

Kedves Testvérek! Ki-ki a maga helyén magyarázza meg embertársainak, honfitársainak, hogy immár utódaik sorsa is kockán forog! Legyünk és kövessz, hiszen ez a keresztyén kötelességünk!

dr. Tőkéczi László

Közösségben

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

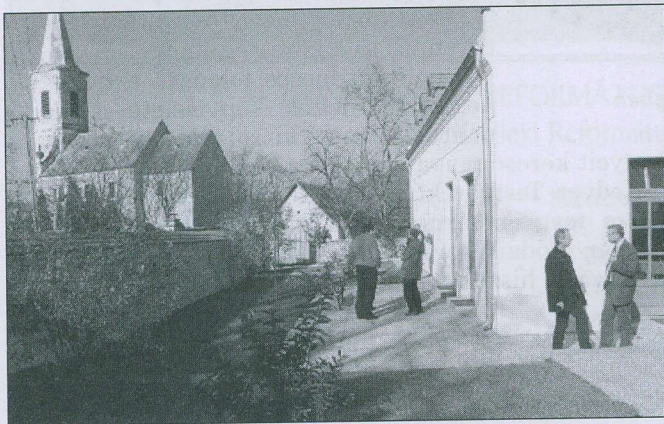
- a 2006. novemberi közgyűlés óta 2007. január 22-én, március 14-én és április 23-án volt esperesi-gondnoki értekezlet, január 24-én tanácsülés
- január 8-án volt a szokásos év eleji kerületi lelkésztalálkozó
- az idei tanévvel finanszírozási okok miatt sajnos megszűnik a Szabadszállási Egyházközség fenntartásában lévő Szász Károly Református Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
- Veresegyházán viszont az egyházközség átvette az állami általános iskolát
- 2007. február 26 - március 2 között volt a legutóbbi egyházkerületi lelkésztovábbképzés, kisgyülekezetek-szörványgyülekezetek témában
- március 31-én átadták a felújított mátraházi lelkészüdülőt
- április 26-27. Generális Konvent elnökségi ülés volt, amelyet ezúttal Dunamellék látott vendégül
- május 8-9-én nemzetközi konferenciát szervezett a KRE és a Yale Egyetem Jonathan Edwards amerikai református teológusról az egyházkerület székházában

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- egyházkerületünk idei konfirmandus-találkozója október 6-án lesz, vendéglátók: a Bp-Kispest-Rózsa-téri és a Kispest-Központi gyülekezet
- háromnapos Ravasz László-emlékünnepe lesz szeptember 28-30. között (emlékszoba-avatás Kecskeméten, konferencia Budapesten és Leányfalun emlék-istentisztelet)
- november 5-9. között tervezzük a következő egyházkerületi lelkésztovábbképzést Mátraházán
- az őszi közgyűlés november 15-16-án lesz Budapesten

Ülésezik az Ifjúsági Bizottság

Monoszlói lelkésztovábbképzés

Események a teológián a II. félévben:

- Az exhortáció utáni közös ebédre a következő szervezettek és gyülekezetek hívták meg a teológus diákságot és tanáraikat, a kerület dolgozóit. *Egyházkerület, Ökumenikus Tanács, Kecskeméti egyházközség, Délpesti egyházmegye, Teológia, Kispest-Központi egyházközség, Kiskunhalasi egyházközség, Északpesti egyházmegye, Vértessaljai egyházmegye, Bács-Kiskunsági egyházmegye, Tolnai egyházmegye, Budapest-Északi egyházmegye*
- A második félévben a teológián előadás sorozatot szerveztünk PÁRBESZÉLGETÉS címmel, mely lelkészek házasságáról szólt. Több gyakorló lelkészt (vagy társaiikat) hívtunk meg, akik őszintén beszéltek a hallgatók előtt megismerkedésük, a közös szolgálat, az időbeosztás nehézségeiről, a konfliktusokról, válságokról, másfelől öremeikről is, s válaszoltak a feltett kérdésekre.
- Többször hívta meg a teológiai ifjúság, beszélgetésre Szabó István püspököt, aki több estét töltött a diáksággal egyházunk, kerületünk helyzetéről, gondjairól beszélgetve. Külön is beszélt a női lelkészségnek a teológus hallgatókat is érintő gondjairól a teológusokkal.
- Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként „Otthon órákat”, melyek fele bibliaóra, másik részük pedig beszélgetés, játék, egyéb közösségépítő alkalom volt.
- A Zsinati Ifjúsági Iroda munkatársai két ízben is meglátogatták a teológiát, népszerűsítve a nyári sárospataki Csillagpont ifjúsági találkozót.

NYÁRON TÖBB LEHETŐSÉG IS VAN A TEOLÓGUSOK PROGRAMJAIBA VALÓ BEKAPCSOLÓDÁSRA:

- A Csillagpont református ifjúsági találkozón a SAKKSÉTATERET üzemeltetik a teológusok, hasonlóan a Művészetek Völgye programján is. Ezt megelőzően a SAKKSÉTATER részt vesz a kölni Kirchentag-on, mint egyházunk hivatalos programja. A SAKKSÉTATÉRRŐL bővebben a: csillag.reformatus.hu honlapon lehet megtudni.
- Augusztus utolsó hetében kerül sor Balatonszárszón a hagyományos egyetemista-főiskolás hétre, amelyre felsőoktatási intézményekbe járó fiatalokat várnak. Bővebb információ az egyetemi gyülekezet honlapján.

Teológusok találkozója a püspökkel

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2006/2007-ES ÉVBEN

Az elmúlt tanulmányi évben 20 teológusnapot szerveztünk, melyek között többféle műfaj is volt. Többnyire egy napra szóltak, de volt több egész hétvéges és hétközi evangélikáció is. Legtöbbet idén is a Délpesti egyházmegyében voltunk: Ócsa, Vecsés, Alsónémedi, Pilis, Dunaharaszti, Jászberény egyházközségeiben. Budapesten kétszer voltunk: Rákoscsabán és Külső-Józsefvárosban, Északpesten: Váchartyán - Erdőkertes, Pécel, Órbottyán reformátusainál jártunk, Bács-Kiskunban Tiszakécskén, Izsákon és Kecskeméten, kerületünkön kívül: Encsencsen (TT) és Dadon (DT) úton. Baranyában Szigetvár környékét jártuk be. Határon túl jártunk: Délvidéken (Horvátország), Erdélyben (Nagyvárad, Gyulafehérvár és környéke, Zilah), Kárpátalja (Tivadarfalva és környéke), Felvidék (Berzétén építőtáborban). Két nagyobb tanulmányi kirándulásunk volt: októberben Gönc-Vizsolyba látogattunk, februárban pedig Izraelben járhattunk. Folytatódott az Ágoston Sándor Alapítvány tevékenysége, mely teológusok határon túli útjait támogatja. Az Alapítvány segít a határon túliaknak lelki és fizikai módon, gyülekezeti kapcsolatok ápolása, segítése révén. Bekapcsolódtunk építőtábor-jelleggel az erdélyi és felvidéki templomok megóvási programjába, támogatjuk a zilahi református árvaházat, nyitunk a Vajdaság felé is. Két nagyobb alapítványi megmozdulásunk is volt. Első félévben az erdélyi szörványgondozásról néztünk meg több rövidfilmet B. Nagy Veronika rendező jelenlétében, majd beszélgettünk is vele. Második félévben a Dobos család keresett meg bennünket, hogy az Alapítványra szeretnék hagyni Dobos Károly könyvgyűjtését. Májusban az egyik exhortáción megemlékeztek a miszsiós lelkészeiről, meghívtuk a család tagjait is, utána pedig könyvvásárt tartottunk.

Ezen útjaink során sok jó élményben volt részünk, ahol egy-egy gyülekezet, a környezete, az ott szolgáló lelkészek körülményeit, szolgáltatukat ismerhettük meg. Mindig nagy öröm a gyülekezet tagokkal való találkozás. Egy-egy ilyen élő találkozás sokat formálhat a teológusok szemléletén, látásmódján. Jó volt az is, hogy a professzori kar majdnem minden tagja – van, aki többször is – elkísért minket egy-egy útunkra, igehirdetéssel szolgálva. Van, aki a szervezésbe is segített. A diákok lelkesen vettek részt a teológusnapokon és sokat is fáradtak értük, az utazásokban, különféle szolgáltatásokban, ígés lapok írásában, műsorok összeállításában, részvételben. A szervezésekkel különösen sokat dolgozott Csáka László V. éves hallgató, teológusnap felelős, aki több évig végzte fáradhatatlanul ezt a nem kis energia- és időráfordítással járó munkát. Munkáját segítette Kókai Géza és Szanyi Ferenc teológus is.

A teológián meghonosodott szokás szerint minden teológus volt legalább egy alkalommal kiszálláson, természetesen legtöbbször is. Hiszen ezek a teológus napok nemcsak a gyülekezetek jobb megismerését, szolgáltatásokat jelentik, hanem azt is, hogy a diákok kis időre kiszakadnak a tudomány falai közül, s bepillantanak abba a világban, ami várja őket majd a tanulmányaik után. Ezért köszönjük meg most is minden meghívó gyülekezetnek a vendéglátását, hogy rövidebb-hosszabb időre befogadtak minket, s szeretnének is kérni, hogy nyugodtan hívjanak meg bennünket továbbra is. Bátorítunk mindenkit, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, hiszen kölcsönösen épülhetünk egymás hitéből, tapasztalatából. Természetesen örülünk a diákságot támogató adományoknak is, de nem ezért megyünk, hanem a közösségért, egymás megismeréséért. Ezért bátorítjuk a kisebb gyülekezeteket is a meghívásra, szívesen megyünk olyan helyre is, ahol anyagilag nem, de jó szóval, agapéval támogatnak minket. Változatlanul nagy segítség számunkra a kerületől a diákságnak ajándékozott kisbusz, melyet szinte mindegyik

teológusnapon használtunk. Ebben az évben 556 700.-Ft-ot kapott a diákság, amit ezúttal is köszönünk, s vegyük hozzá, hogy ez az összeg 11 teológusnapon jött össze, hiszen más jellegű útjainkon nem kaptunk adományt, a határon túli útjainkhoz pedig némi hozzájárulás is szükséges volt.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS HÉTVEGÉK A 2006/2007-ES TANÉVBEN (összesítés)

I. félév

Encsencs; Nagyvárad-Szölösi Egyházközség; Külső-Józsefváros; Ócsa; Délvidék (Horvátország: Csúza, Eszék, Hercegszöllős, Kopács, Sepse, Szentlászló, Vörösmart); Vecsés

Alapítványi nap keretében (Ágoston Sándor Alapítvány)

Zilah (Erdély-Partium, látogatás a református árvaházban), Izsák

II. félév

Alsónémedi; Rákoscsaba; Schlüchtern (Németország: Hoffnung für Osteuropa konferencia); Erdőkertes-Váchartyán, Teológus hétvége Erdélyben (Magyarigen és a szörványvidék) (Alvinc, Gyulafehérvár, Szászsebes, Zalatna, Magyarlapád, Marosnagylak, Marosújvár, Felvinc, Sárd, Székelykocsárd, Vajasad); Tiszakécske, Órbottyán, Pilis, Baranya (Szigetvár és környéke, Kisdobsza, Nagydobsza, Tótszentgyörgy, Nagypeterd, Nagyváty, Szentlőrinc); Pécel; Jászberény; Dunaharaszti; Teológus hétvége Kárpátalján (Tivadarfalva, Tiszabökény, Péterfalva); Dad (evangélikáció négy este);

Gimnáziumi csendesnapok

Baár-Madas gimnázium, Mi Atyánk imakert

Kecskemét, Mi Atyánk imakert + Áldozócsütörtöki csendesnap (17 fő segítségével)

Tanulmányi kirándulások

Gönc –Vizsoly
Izrael (44 fő)

Összesen tehát 20 teológusnap volt az egész évben, két alapítványi kiszállás és két gimnáziumi megmozdulás. Két tanulmányi utat szerveztünk, az elsőt a református vidékekre: Szerencs-Gönc-Vizsoly, a másodikban Isten kegyelméből eljuthattunk a Szentföldre, az egyházkerület és az egyetem támogatásával, ami meghatározó élménye lett minden diáknak.

Teológusok a Szinevéri tónál

A felújított mátraházi konferenciaközpont átadása

Virágvasárnap előtti szombaton került sor országunk legszebb részén fekvő, korábbi lelkészüdüdő, újabban konferenciaközpont generális felújítás utáni átadására.

A felújított épület új bejárata előtt Varga László, a Dunamelléki Egyházkerület főjegyzője köszöntötte az egybegyűlteket, majd a 89. zsoltár csendült fel. Szabó István püspök felszentelő imádsága után került sor az épület főbejáratát záró nemzetiszínű szalag átvágására, ezalatt a gyülekezet a 25. zsoltárt énekelte.

Ezt követően az épület megnagyobbítása által nyert konferenciaterembe vonult fel a népes közösség, ahol a 90. zsoltár eléneklése után Szabó István püspök a 2Móz 3. részéből, Mózes elhívása története kapcsán az elmúlóról és az újról beszélt.

Imádság után Varga László főjegyző foglalta össze a ház történetét, és számolt be a felújítás munkálatairól.

Évek óta húzódozó terve volt a MRE Zsinati vezetésének az üdüdő felújítása. A Dunamelléki Egyházkerületünk vezetése többször tett ajánlatot arra, hogy ha támogatást kap a felújításhoz akkor a kerület átveszi az üdüdő üzemeltetését. A zsinattal való megegyezés szerint a Dunamelléki Egyházkerület vállalta az üdüdő felújítását, 70 évre pedig a fenntartását, üzemeltetését, a Zsinat pedig 100 millió Ft-ot biztosított a felújításhoz.

A tervekben már szerepelt az épület megnagyobbítása, amely alapterületében nem változott, de egy emelettel, korszerű konyhával, konferenciateremmel bővült. Lehetőség

lesz ifjúsági szállás kialakítására is.

2006. augusztus 6-án kezdődött el a rombolás, majd az építés. A négy határoló főfal és a középső szerkezeti főfal kivételével mindent kibontottunk, minden nyílászárót kicseréltünk. Három és fél új födém került a falakra. Kialakultak a kisebb, de előteret, zuhanyzót és WC-t is magukba foglaló lakóegységek, szobák, két, három ágyasak. Nagyobb létszámú családokra gondolva több helyen a szobák közé tett párnázott ajtók megnyitásával összekapcsolható két lakrész is. A régi konyha helyett egy új HACCP szabványnak megfelelő konyha került kialakításra. Minden berendezés új. Egyedül az ebédlő maradt a régi területével, de új kiszolgálási renddel. Törekedtünk arra, hogy minél többet őrizzünk meg a régiből, de lehetőleg mindent újítsunk fel. A főjegyző köszönetet mondott a kivitelezést levezénylő építésvezetőknek, s minden dolgozónak, akik munkájukkal segítették az üdüdő megújulását.

Végül biznyságot teszek róla, hogy minden szorgalmas és jó szándékú munkáskéz munkája hiábavaló lett volna, ha Isten nem könyörül rajtunk és ad olyan telet, hogy végig lehetett dolgozni, és adott olyan kegyelmet és segítséget, amellyel újból megértettük és átéltük az Ige igazságát:

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői!” Zsolt. 127:1.

A mátraházi üdüdő szeretettel várja a pihenni vágyókat, és a konferenciák résztvevőit a megújult hajlékba.

Bölcsföldi András

Az üdüdő átadásának ünnepe

A felújított mátraházi konferenciaközpont

A mátraházi üdüdő múltja és jelene

AZ ÁTADÁSKOR ELMONDTA VARGA LÁSZLÓ FŐJEGYZŐ

A múlttól szóló rész Berzétei László lelkipásztornak a DMREK levéltárában található feljegyzéseiből és előadásiból válogatott összeállítás.

Az üdüdő története az 1930-as évek elején kezdődik. Abban az időben a magyar református egyházban mozgalom indult a középiskolás tanuló ifjúság körében, az ún. „diák sáfársági” mozgalom. Éppen az volt a célja, hogy az összegyűlt adományokból, amelyet heti 2 fillérben állapítottak meg, abban az időben az nem kis pénz volt – és a diákok ezt az uzsonna pénzükből takarították össze, már akinek volt uzsonna pénze –, és ebből az összegből szerettek volna a rászoruló, beteg diákok számára üdüdőt venni, üdüdőt építeni.

A mozgalom igen nagy sikerrel járt és már 1937-ben oda jutott a dolog, hogy összegyűlt az az összeg, amiből már lehetett

gondolkodni valamilyen megoldáson. Az első üdüdőt Szabó István ifjúsági lelkész, későbbi clevelandi lelkipásztor Mátrafüreden vásárolta meg, azonban hamarosan kiderült, hogy ez nem alkalmas hely a konferenciázásra. Szabó István ekkor elgondolta, hogy egy csendes helyet kellene keresni, ahol az ifjúság „az egy szükséges dologgal” foglalkozhatna. Egy gyalogtúra alkalmával jutottak el erre a helyre, amit *Nagylapát-tetőnek* neveztek. Szabó István szerette volna megnyerni a konventi elnökséget, hogy ezt a területet szerezzék meg. Ravasz püspök úr elvileg beleegyezését adta, de azt mondta, hogy maga is szeretné látni ezt a helyet.

1938-ban Ravasz püspök úr egy vizitáció alkalmával ellátogatott Mátraházára, és ahogy a szentanúk, az akkori résztvevők ezt elmondták, ragyogó napsütésben, szikrázó hóban jött püspök úr a Sport szállótól, gyalogosan, s amikor ideért és ezt a gyönyörű kilátást meglátta, elragadtatva kiáltott fel: ez valóban csodálatos!

Ez a látogatás el is döntötte, hogy ide fognak üdüdőt építeni, ha az Úr is építi majd ezt a házat. Mert bizony voltak nehézségek. Az első nehézség az volt, hogy ez a terület Gyöngyös város tulajdona volt. Gyöngyösről tudni kell, hogy szín római katolikus vidék. Ezen a vidéken nem úgy van, mint az Alföldön. Ezen a vidéken nem úgy tekintenek a reformátusokra, mint az Alföldön és a re-

formátusok lakta vidéken. Egy kedves ideggyógyász főorvos barátunk, aki szociológiai felmérésekkel is foglalkozik, kb. 20 évvel ezelőtt Gyöngyössolymoson 100 családnak adott kérdőívet, amelyben többek között ilyen kérdés is volt: hozzáadná-e a lányát cigányhoz, zsidóhoz, reformátushoz? Olyan válasz több is volt, hogy hozzáadná a lányát cigányhoz is, zsidóhoz is, de olyan válasz egy sem, hogy reformátushoz adná. Ezt jellemző volt. Ezen a vidéken a református embert semminek nem tekintették. Berzétei László írja, hogy Ő a saját fülével hallotta, amikor egy római katolikus káplán a háború utáni időkben a polgári iskolában, azt mondta, hogy a római katolikus egyház minden megkeresztelt embert a saját kebelében lévőnek tart mindaddig, amíg a konfirmációban el nem adja testét és lelkét a sátánnak.

Ebben a helyzetben szinte érthetetlen hogy 1917 után dr. Kuti Árpád, egy református ember került a polgármesteri székbe, aki maga mellé szintén egy gyöngyösi református embert, a református egyház főgondnokát, Dezső Déneszt választotta műszaki tanácsosnak. Ez a két ember vállalta azt 1938-ban Ravasz László kérésére, hogy megoldja, hogy ezt a területet a gyöngyösi városi tanács átengedje a református egyház részére. Úgy tettek, hogy a közgyűlés tárgysorozatában utolsónak hagyták a református egyház kérését, és a végén, amikor már mindenki nagyon sietett ebédelni, fáradt is volt, unták a sok tárgysorozatot, akkor dobták be a köztudatba, és mielőtt bárki magához térhetett volna, határozatra emelték, hogy a református egyház megkapja ezt a területet. És ami a legnagyobb dolog volt, megkaptuk hozzá a víz-jogot is, mert hiszen víz nélkül nem lehet építeni.

Mint már említettük, a „sáfársági” mozgalom fillérjeiből épült a mátraházi diáküdülő.

A sáfársági pénzek nagy lendületéből újabb tervek születtek. A korábban említett Szabó István későbbi clevelandi lelkész – akkor ifjúsági missziói lelkész –, dr. Ravasz László püspök, dr. Kiss József konventi tanácsos és dr. Enyedy Andor támogatásával az Egyetemes Konvent kölcsönt ajánlott fel egy a Mátrafüredinél a célnak jobban megfelelő, nagyobb üdülő felépítésére. A tervek 1939 nyarán elkészültek.

1939. augusztus 29-én a konventi bizottság a terveket átvizsgálta, és úgy határozott, hogy a Gyöngyös városhoz tartozó mátraházi körzetben az ún. Nagylapát-tetőn 580 m magasságban kívánja felépíteni klimatikus gyógyüdülőként kátemeleles diáküdülőjét. Két nap múlva azonban kitört a II. világháború.

A szándék azonban nem maradt abba. Isten kegyelme a nemes szándékot, sokak hűségét úgy megáldotta, hogy 1940. június 29-én a Mátraházi Református Diáküdülőt Ravasz László püspök úr szolgálatával felavathatták. Textusa a Zsolt 121/b volt: „Az Úr a te árnyékod”. Ezzel kezdte: „A világon az első üdülő az árnyék volt.”

Az üdülő a II. világháború folyamán – miután a front 8 hétig állt Mátrafüred-Gyöngyös térségében, és az üdülő a visszavonuló németek telefonközpontja volt – teljesen kiégett, tönkrement.

Az üdülőt a háború után a Magyar Nemzeti Bank nagyértéknek számító összeggel meg akarta vásárolni, de dr. Enyedy Andor püspök a következő szavakkal szavaztatta le az előnyös ajánlatot: „Az üdülőt a hit és szeretet építette fel, a gyűlölet lerombolta, azt ismét a hitnek és szeretetnek kell újra építenie.”

1947. április 20-án megbízzák Berzétei László gyöngyösi beosztott lelkészt a Diáküdülő újjáépítésének ellenőrzésével és a munkák felügyeletével, valamint az üdüléshez szükséges teendők előkészítésével. Az üdülő 1947. június 3-ai dr. Ravasz László püspök és a konventi elnökség részvételével történő felavatási ünnepség után – újra szolgálatba lép. Berzétei László megbízást kap az üdülő vezetésére. Hatalmas munka indul, amelynek kapcsán felmerül a terv az üdülő egész évben való üzemeltetésére. Berzétei Lászlót az üdülő igazgató lelkészévé nevezik ki.

Az ébredés hatalmas ereje Mátraházát az ifjúsági ébredés egyik központjává teszi. Az üdülő kicsinynek bizonyul. Tervek készülnek a további fejlesztésre. 1948-ban elkezdődik egy az első ház tükörképeként megvalósuló bővítés, akkor téglajegyeket vásároltunk és árusítottunk a gyülekezetekben a bővítés fedezetére. A sátrakban táborozó diákok, teológusok pedig saját munkájukkal vettek, vettünk részt az építésben. A svájci református egyház, a svájci Vörös Kereszt, az Egyházak Világtanácsa Újjá-

építési Osztálya Pap László Bp-i Teológiai dékán közbejárására és közvetítésével komoly élelmiszer-segéllyel, egy tonnás csukott furgon autó ajándékozásával, 20-20.000 svájci frank üdülési segéllyel, majd építkezési segéllyel óriási lendületet ad az üdülő kihasználására és továbbfejlesztésére, a második szárny építésére.

Megismétlődött a mátrafüredi mustármag csodája: az üdülő kicsi lett. Nem volt elég az 50 személyes épület. Az ébredés idején a diákokban nagy volt a lelki éhség Isten ígéje után, százával jelentkeztek a konferenciákra. A problémára találtak megoldást. Az üdülőhöz tartozott egy-két holdas terület, ebben egy szép nagy rét. Csodálatos rét volt, tele növényritkasággal. Ezt a rétet jelölték ki a konferenciázó ifjúság számára, azoknak, akiknek nem jutott hely az üdülő épületében. Svájból hatalmas, 50 személyes volt tábori sátrakat küldtek. Egyet az üdülő épülete mellé vertek fel, ez volt a lányoké, kettőt pedig ide, a rétre telepítettek. Az egyik volt a konyha, ott főztek, a másik pedig a fiúk részére háló és ebédlő. Az ágyak mellett padok voltak, itt étkeztek, és rossz idő esetén az előadásokat is itt tartották. A rét közepén volt egy csodálatos, formás tölgy, mellette egy szikla. Erre a sziklára álltak fel az előadók, és a fiúk köréje telepedve, ki állva, ki ülve hallgatták. 1949-től esténként tábor tüzet raktak, áhítatot tartottak, zsoltárokat énekeltek. Innen nevezték el a rétet Zsoltárosnak.

Minden megvolt a Zsoltároson, csak víz nem. Azt nem lehetett ott fakasztani. Víz az üdülő még 1939-től a Gyökeres forrásból kapta, a vízvezetéknek az üdülő előtt volt egy külön csapja. Innen öntözték a kert virágait. Csak innen kaphatott a Zsoltáros vizet, iváshoz, főzéshez, mosakodáshoz.

Kecskemétről 1949-ben az akkori ifjúsági lelkész Ulakcsai Antal szervezésében közel 100 fős leány-tábor vert sátrat a Zsoltároson. Béreltek Abasáron egy csacsifogatot, amelyen egész nap szállították a vizet az üdültől a Zsoltárosig. A csacsinak Csilla volt a neve – és most elnézést kérek mindenkitől, de őszintén megrendülve szó szerint szeretném idézni Berzétei László előadását, amelynek szövege gépelve megtalálható a levéltárban – „Az a kis diák pedig, aki egész nap vezette a csacsit odavissza: Varga Laci volt. A 12 éves kecskeméti kisfiú itt határozta el, hogy ő is lelkész lesz. Úgy lett, ma Kecskeméten lelkész. Amikor valahol alkalma van, mindig elmondja, hogy engem az Isten a számár mellől hívott el szolgálatra.” És ez valóban így volt. Akkor már másodszor voltam Mátraházán, először 1948-ban a Diáküdülőben 12 évesen itt jelentettem ki, hogy elfogadom Megváltómnak Jézus Krisztust, majd a következő évben már „szolgáltam” a kecskeméti lánytábor csacsi-fogatostként.

1950 nyarán volt az utolsó ifjúsági konferenciázásra lehetőség itt az üdülőben és a sátrakban. 1951-ben a már régóta jelentkező politikai változások nyomására annak érdekében, hogy megmaradhasson az üdülő, lelkészüdülvő alakul át.

1951-re teljesen elkészül a második szárny modernebb felszereléssel, nagy ebédlővel, társalgóval, tágas lelkészlakással, hogy az 1948-ban véglegesített lelkész népesedő családja részére megfelelő otthont nyújtson. Az építkezést anyaghiány nehezítette, de csodák sorozatán keresztül Isten hatalmas és dicsősége minden nehézséget legyőzött. Ilyen csodák sorozatán keresztül menekült meg az intézmény a háromszori „államosítási” végzés és szándék elől is.

Az üdülő nem csak gyógyüdülő, bár sokak számára nyújtott gyógyulási lehetőséget is, hanem fontos egyházi konferenciák színtere is. Történelmi események, találkozások, megbeszélések folytak a megszentelt falak között.

Berzétei László 1955. március 20-án a gyöngyösi gyülekezet lelképásztori szolgálata miatt megválik az intézmény hivatalos vezetéséről, és helyét Bertalan Eszter volt diakonissza, a Kőszegi Gyermekekotthon vezetője veszi át.

1955-től a Református Közalap, majd a Zsinat támogatásával folyik tovább a munka áldásokkal, főleg lelkészcsaládok és egyházi alkalmazottak üdültetésével. A lelkészi szolgálatokat 1960-ig még a gyöngyösi egyház lelkészei végzik, majd a beutalt vendég lelkészek látják el. Az igazgatás központi irányítási alá került, és az intézetet a Zsinat Szerzetetszolgálati Osztálya irányította 2006. április 30-ig.

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS – 2007. május 2.

33. A KÖZGYŰLÉS MEGNYITÁSA

Előterjesztő: dr. Nagy Sándor főgondnok

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Közgyűlés alkotó és tanácskozási jogú tagjait, előadóit, vendégeinket. Mindenekelőtt köszönöm püspök úr igeolvasását és együtt, velünk, értünk elmondott imádságát.

Mielőtt bemutatnám a közgyűlés napirendi pontjait, engedjenek meg néhány egyszerű gondolatot. Május 2. van. Lehetetlen nem gondolni arra, hogy tegnap május 1. volt és arra, hogy pontosan 62 évvel ezelőtt volt az ún. első szabad május elseje.

Hogy mennyire volt szabad, ezt mi, akik a kort végigéltük, akár akkor gyermekként és ma már ősz-szakállú felnőttként, akár pedig bekapcsolódtunk ebbe a folyamatba, látjuk, ekkor szabadult el az a dilettantizmus, az a hazugság, az a felelőtlenség, az a gyökértelenség, amelynek a gyümölcseit még ma is esszük. És hogy milyen ez ma? Augusztus 20-án láttuk azt, hogy az oda nem figyelés, a felelőtlenség, a dolgok könnyen vevése hogyan vezet elementáris zűrzavarra, emberi életek elvesztésére. És most, ha megcsináljuk a leltárt, egy gyermek majdnem meghalt, négyen befordultak a Dunába, egyikük bele is fulladt, mert négy társával együtt úgy ment kenuzni, hogy nemhogy egyikük sem tudott úszni, de mentőmellényük sem volt. Jó, hogy hármak közülük még ki tudtak menteni. Elszabadult egy kötött léggömb is, ezért többen megsérültek, sőt, egy repülőgép majdnem beszaladt az erdőbe.

Furcsa leltár, egy kicsit mutatja azt a zavart, azt a tanácsatlanságot, bizonytalanságot és felelőtlenséget, amely állandósultan körülvesz bennünket.

Azok közül, akik 62 éve nagy lelkesedéssel fogadták a „szabad” május elsejét, bizonyára némelyek arra is gondoltak, hogy mi lesz azokkal, akik nem ugyanazzal a lelkesedéssel fogadták a hatalmas változást.

Most tehát Isten iránti hálával álljunk meg itt ebben a szép, gyönyörű intézményben és mondjunk köszönetet mindazoknak, akik vagy még élnek vagy nem élnek már, de hűséggel, kitartóan helyt álltak az eltelt évtizedekben. Igazán megérdemelnének egy 1 perces néma felállást. Akik mindezek közben a magukkal hozott, Istentől kapott ajándékokkal jól bántak. És azért is éppen ma, mert a közgyűlés fő témája az intézményi beszámoló, költségvetés, zárszámadás, azaz olyan református keresztyén intézményekről van szó, amelyeknek a létét 62 évvel ezelőtt nagyon sokan elképzelhetetlennek tartották „majd” 2007-ben.

Istennek legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékaiért és azért a rengeteg lehetőségért, amelyet nekünk ad ma azért, hogy az evangéliumot hirdessük és mindazt, ami a Szentírás tanítása, elegendő határfokkal terjesszük.

Manapság egyházunkban sok helyen van – itt is elmondom – olyan infrastrukturális lehetőség, amely Károli Gáspár korában még elképzelhetetlen volt. Csak példaként említem, éppen itt van nálam egy DVD, a Britannica Hungarica Világenciklopédiája. Egyetlenegy kis lemezen 150 millió karakterrel 76.500 szócikk található! Folytathatnám a tartalomra jellemző leltárt. Gyakorlatilag majdnem minden ismeret röviden itt van, amit a mai emberi tudás felhalmozott, sőt nemcsak a mai, hanem ami a történelem folyamán létrejött. Számos ilyen óriási lehetőségünk van arra, hogy felkészüljünk és Isten országának polgáraiként embertársainkat megközelítsük. Intézményeink munkája erre tanúságtétel, de ezzel még nem lehetünk megelégedve. A mai

mérleg segítsen bennünket arra, hogy holnap egy fokkal ennél is jobban csináljuk!

Ezen gondolatok után bemutatom a közgyűlés tárgysorozatát, amelyet mindenki megkapott és áttekintett. Kérdezem, hogy van-e valakinek javaslata vagy indítványa a mai napirenddel összefüggésben? Kértem elnöktársamat, hogy az “Egyebek” tárgysorozati pont közt a Lánchíd Rádióról majd néhány szót szólhassak.

6. ÚJ ALKOTÓTAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

A közgyűlés megállapítja, hogy **Ábrahám Ferencné (Északpest)** és **Erdei Erzsébet (Bp-Észak)** általános iskolai közgyűlési képviselő az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. SEGÉDLELKÉSZ ÉS VALLÁSTANÁR ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **Rémes Renáta** a segédlelkészi esküt letette. A közgyűlés szeretettel köszönti őt, életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A közgyűlés megállapítja, hogy **Kádár Ferenc** a vallástánári esküt letette. A közgyűlés szeretettel köszönti őt, életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

8. PÜSPÖKI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István püspök

Zsinatunk még az elmúlt év elején határozott arról, hogy az idei esztendő a közösségépítés éve legyen egyházunkban. Őszintén meg kell vallanom, egyáltalán nem kedvelem, ha egyházunkban vagy bárhol másutt valamilyen cím alatt határozzák meg egy-egy esztendő programjait és teendőit, hiszen ha a program jó, csak azért lehet az, mert értéke vagy időtárlósága okán evidens. Az egyházunk által korábban meghatározott éves programok is mind-mind egy-egy evidenciára vonatkoztak. Azt is meg kell vallanom azonban, hogy korábbi tartózkodásomat mostanában egyre tudatosabban adom fel, mert be kell látnom, hogy ma már az evidenciákról is szólnunk kell, sőt, egyre inkább csak az evidenciákról kell szólnunk. Egy olyan világba érkezünk, melyben az egyértelmű és maradandó valóságok (régén ezeket transzcendentálnak nevezték a filozófusok, vagyis egyetemes, minden vonatkozást meghaladó állandó értékeknek), sorra-rendre vesznek el, mennek kárba. Valójában, természetesen, nem vesznek el, hanem mi maradunk el tőlük. Az az elvesztő, felmorzsoló erő, mely az egész társadalmat áthatja, mintha-mintha egyházunknak is egyre nagyobb kárára lenne.

Az elmúlt esztendő utolsó kerületi közgyűlésén már néhány szóban szóltam arról a jellegzetességről, mely szerint gyülekezeteinket két nagy csoportba lehet sorolni: az egyikbe tartoznak azok a gyülekezetek, amelyek intézményeket is fenntartanak, így pl. iskolát, vagy szociális otthont, vagy más szervezetet. A másik csoportba azok a gyülekezetek tartoz-

nak, amelyek – ha már e kifejezéssel élünk - egyszerű gyülekezet-fenntartók. Mára egyre elkerülhetetlenebbé vált a két kör egymáshoz való közelítése (vagy annak megakadályozása, hogy elszakadjanak egymástól), és a közöttük való együttműködés, illetve szolidaritás tovább mélyítése. Nyilvánvaló, hogy ebben minden egyházkerületi testületnek jelentős szerepet kell vállalnia. Így egyházkerületünk sem kerülheti el, hogy ne tegyen újra meg újra lépéseket a közelítésben. Azért is válik ez egyre sürgetőbbé, mert a nyilvánvaló értékeit elvesztegető világunkban egyre nagyobb a kísértés arra is, hogy ki-ki a legszűkebb körre vonja azt a területet, ahol még valamilyen értéket, tartósságot, értelmességet megőrizhet. Am éppen az elmúlt egy-másfél esztendő magyar politikatörténete bizonyítja, hogy illúzió, sőt lehetetlen is kicsiny és önmagában védtelen közösségekbe visszazárni, s aztán azokban menteni, ami menthető. Minél izoláltabb egy közösség, annál könnyebben esik áldozatul az értékvesztés minden ágazoló rettenetes áradatának. Hiába védi magát egy-egy gyülekezet is magas és erős gáttakkal, jól szervezett belső közösséggel, ha csak önkörét védelmezi, máshonnan támad rá az ár, mint ahonnan várja.

A Bibliaolvasó Kalauz szerint ezekben a hetekben a Jelenések Könyvét olvassuk. Erre a hétre esik a könyv elejéről az a hét levél, melyeket a gyülekezetek Ura diktál a patmoszi száműzetésben lévő Jánosnak. Az egyháztörténet során sokféle magyarázat született már, hogy miképpen kell e leveleket értelmeznünk. Vannak tudósok, akik hét magában álló gyülekezetet látnak itt, s úgy értelmezik a leveleket, hogy azok egy-egy közösséget mutatnak be a maguk sajátos problémáival. Erre bizonyítékul azt hozzák fel, hogy a levelekben olyan szimbólumok és kifejezések is állnak, melyeket csak az adott, címzett közösség érthetett. Mások szerint – így például a méltatlanul elfelejtett kitűnő biblikus, Johannes Bengel apokaliptikus elgondolása szerint – a hét levél az anyaszentegyház hét korszakát mutatja be. Megint mások inkább arra hajlanak, hogy hét olyan típust lássanak a hét gyülekezetben, amelyek az anyaszentegyház egész földi történetét állandóan végigkísérik. Ezt az egezetikai vitát nem lehet eldönteni, s nem is célom, hogy erre kísérletet tegyek. Azt azonban feltétlenül meg kell jegyezni, hogy a levelek nem csak a címzett gyülekezetnek szólnak, hiszen mindegyik azzal fejeződik be, hogy „akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.” Ez a többes számú utalás azt jelenti, hogy ezek a levelek körlevelek, s mint ilyenek kerültek a Jelenések Könyve elejére, mely könyvet egyébként nyilvánvalóan mindenki számára is írta az apostol. A közösségépítés szempontjából tehát látni kell, hogy noha mindegyik gyülekezet mutat valamilyen hiányosságot, mindegyik kap biztatást és ígéretet is – és egyszerre is kapja azt mindegyik. Sorban így állanak előttünk: az efézusi gyülekezet elhagyta az első szeretetet (Jel 2.4), a szmirnai gyülekezet félelmek között él (2.10), a pergamoni helyet engedett a hamis tanításnak (2.14), a thiathirai gyülekezet nem állja meg a hűség próbáját (2.20), a szárdiszi látszat életet él (3.1), a filadelfiai gyülekezetet gyengeség vett erőt (3.8), a laodiceai pedig igen modern alakzat, mert hogy langymeleg (3.14). Am mindegyik gyülekezet kap ígéretet is: Efézus, ha győz, enni kap az élet fájáról (2.7), Szmirna: az élet koronáját kapja (2.10), Pergamon: az elrejtett manna és a nevét viselő fehér követ (2.17), Thiathira győzelmet vehet a pogányokon (2.26), Szardisz fehér ruhába öltözhet (3.5), Filadelfia oszloppá lesz Isten templomában (3.12), Laodicea pedig: együtt uralkodhat megváltó Urával (3.21). Ez a rövid felsorolás is jól mutatja, hogy egy-egy gyülekezet gondja a másikénak is gondja, és egyik-egyik győzelme a többinek is győzelme. Azok a szorító szükségek, amelyek egyházi életünket kísérik, azok a küzdelmek, amelyeket az egyház közösségeiben meg kell harcolnunk, mindannyiunk szükségai és harcai. És azok az örömeik, győzelmek, eredmények, amelyek egy-egy közösségéi, egyúttal mindannyiunkéi is. Segítsen bennünket a Jelenések Könyvének olvasása ennek a közösségnek a megtanulására és teljes megélésére.

Ebben a fényben érdemes újra szólni arról, amit az előbbiekben már jeleztem, hogy bár más típusú egy intézmény-fenntartó gyülekezet fáradozása, és megint más jellegű egy önmaga fenntartásáért küzdő gyülekezet ügye, a kettő valójában összetartozik. Most, amikor Magyarországon megkezdődött az egészségügy és a közoktatás úgynevezett „reformja”, és annak súlyos hatásait az oktatási és szociális intézményeket fenntartó egyházi közösségekben is egyre kártékonyabb erővel látjuk megjelenni, még inkább szükséges belső szolidaritásunkat megerősíteni. Ami az országos politika világát illeti, eleinte hitetlenkedve, mostanában viszont egyre riadtabban nézzük, milyen elszánt erővel folyik a szociális szféra szétbontása és kiüresítése. Egyelőre és elsősorban most a közgyógyászat világából érkeznek nyomasztó hírek, ám ezek már nem minisztériumi sajtótájékoztatók és kormányrendeletek vagy parlamenti viták visszhangjai, hanem a drasztikus elvonásoknak kiszolgáltatott helyi közösségek és a változásokat megszenvedő beteg emberek kétségbeesett jelzései. S hozzátesszem rögtön, az előttünk levő nyáron minden bizonnyal ugyanez fog bekövetkezni a közoktatás világában is. Hogy miképp kommentáljuk mindezt, szinte már lényegtelen is. Aki akarja, nevezheti e folyamatokat úgy is, hogy ebben megy végbe a modern kori (azaz 19. századi gondoskodó) állam lebontása, de tegye hozzá rögtön, hogy ez bizony magával ránthatja az országot is. Nevezheti ezt bárki reform örvény folytatott rablógazdálkodásnak is, de rögtön hozzá kell tennie, hogy ennél már csak az riasztóbb, ahogyan a magyar lakosság már-már halálos fogyasztási idiotizmusba süllyed. Egy minap közzétett statisztika szerint az egy főre jutó magánadósság ma éppen a hatszorosa a hat évvel ezelőttinek. Mintha az ország kifosztására szerveződött erők készséges szövetségest találnának az önmaga és gyermekei, sőt unokái kismimzésére, vagyis a teljes életközösségek, a családok, a saját családjuk eladásítására kész lakosságban. Ehhez készséges hitelező-uzsorást minden fogyasztási szentély bejáratánál találni. Aki pedig akarja, nevezheti e folyamatokat annak is, hogy itt a menthető mentése folyik, ám hozzá kell tennie rögtön, hogy a magyar politikai osztály jelenleg nem alkalmas annak megfogalmazására sem, hogy mi az, amit menteni kell, merthogy arról sem tud fogalmat alkotni, hogy nevezünk országnak egyáltalán. Mindezek, ha akarjuk, ha nem, áthatják egyházunkat is, s mindenekelőtt ott, ahol közpénzekből finanszírozott, közfeladatot ellátó intézményeink vannak.

Mai közgyűlésünkön azoknak az intézményeknek az ügyeit tárgyaljuk, amelyek fenntartója egyházkerületünk. Ezek csak töredékét teszik ki kerületünkben működő intézményeknek. Mégis arra kérem közgyűlésünk minden alkotó tagját, hogy azzal a gondossággal és alapossággal tárgyalja ezeket a jelentéseket, hogy bennünk az összes többi egyházközönségi, egyházmegyei, vagy éppen alapítványi fenntartású intézményünk sorsát is tárgyaljuk. S ehhez hadd ajánljam Sik Sándor Te Deum-ának egyik igen meggondolkodtató, szép sorát, melyben a költő korának nehéz helyzetére utalva mondja:

„Hogy a sírókkal sírni jól esett, És nem nevettem minden nevetővel, Hála legyen.”

Mintha valóban csak sírni volna okunk, a sírókkal együtt sírni. S ha van okunk olykor nevetni és hálát adni is, hiszen Isten megsegített és megáldott minket sok nehéz küzdelmünkben, az országot szétrabló züllesztést látva mégiscsak azt kell mondanunk: nem nevetünk minden nevetővel. Még egyházunkban sem, ahol – fájdalom! – megeshet, hogy a cinikus hanyagság pimaszul belevigyoroghat a verejtékező aggodalom arcába. Sapieni sat!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésem második szakaszában néhány, az előző közgyűlés óta bekövetkezett fejleményről és még néhány előttünk álló feladatról szeretnék szólni. Mindenekelőtt emlékeztetek minden közgyűlési tagot arra, hogy az előttünk lévő jelentéseket a már kialakult rendben fogjuk tárgyalni. Vagyis miután azokat mindenki kézhez kaphatta már, azt kérem, hogy

a határozatok ismertetése után vitassuk meg a jelentéseket, s csak abban az esetben tegyünk észrevételt, hozzászólást, javaslatot, ha az valóban érdemben érinti a jelentéseket. Ezt elősegítendő, és semmikképpen sem a vita útját elzárandó, hadd tegyek most néhány általános megjegyzést.

A Hittudományi Kar életéről szóló jelentésben arról olvashatunk, hogy 2007 szeptemberében a megszokottnál kevesebb hallgató kezdte majd meg az első évfolyamot. Békési Sándor dékán úr ennek több okát is felsorolja. Ehhez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy amikor nehéz vagy éppenséggel lehetetlen az alkalmas jelentkezőket kiválasztani, még nagyobb összetartásra és odafigyelésre van szükségünk, hogy a kevés számú diák a 6. év végén - emberileg szólva - valóban lelkipásztori szolgálatra készen és alkalmasan kerüljön ki gyülekezeteinkbe. Ugyanakkor igyekeznünk kell, hogy fiataljaink körében nyilvánvalóvá váljék a lelkipásztori hivatás méltósága és mélységesen szép értelme. Ezt bemutatni nem könnyű. Hálas vagyok Istennek, hogy a korábbi években divattá lett „pap-szapulás” kezd eltűnni. S azért is hálas vagyok Istennek, hogy ennek helyét egy igen tiszteletre méltó igényesség veszi át. S ebben van az igazi nehézség. Igen, lelkipásztorainknak szembesülniük kell azval, hogy egyházunk tagjai, sőt, a kívülállók is egyre többen várnak tőlük, de nem a szervezés és gyülekezet-menedzselés, s legkevésbé az önadminisztrálás területén, hanem azon a téren, amit pl. a Második Helvét Hitvallás is pontosan meghatároz, hogy mi is a teendője egy lelkipásztornak. Ne féljünk egyháztagjaink igényességétől, ne vegyük túlzó kritikának, ha tartalmas igehirdetést, igyekvő pásztori munkát, eleven testvéri kapcsolatot várnak lelkipásztoruktól – még ha sokszor ezt nem tudják is így megfogalmazni. Csak reményemet tudom kifejezni, hogy az ún. gyakorlati év beiktatásával az erre való felkészítés mélyebb és alaposabb lesz. Dékán úrnak nem volt tiszte, ezért nem is szólt róla, de nekem meg kell említenem azt is, hogy a legációs szolgálat igen jelentős találkozási lehetőség a lelkész szakos hallgató és a gyülekezet között. Ennek lefolyásában a gyülekezet lelkipásztorának eminens szerepe van. Ha tehát arról hallok, hogy egy lelkipásztor nem tudja (akarja) a legátust éjszakára elszállásolni, s így annak kétszer is utaznia kell legációs helyére, vagy ha a lelkipásztor nem tudja (akarja) ebédre meghívni a Hittudományi Kar küldöttét, akkor bizony van még kívánni való ezen a téren. A Hittudományi Kar életéről szóló jelentés kitér olyan új kezdeményezésekre is, mint pl. egy egyházművészeti intézet felállítása, illetve egy szakkollégium létesítése. Mindegyikben messzemenően támogatjuk a Hittudományi Kart és felajánljuk segítségünket. Különösen is a szakkollégium tekintetében.

Kitérőt tartva, ehelyt kell arról tájékoztatnom Közgyűlésünket, hogy a Protestáns Közművelődési és Tanulmányi Alapítvány kuratóriuma azzal kereste meg kerületünket, hogy a Budapesten, az Eötvös utcában lévő kollégiumban közös erővel indítsunk szakkollégiumi képzést. Remélem, többi egyházkerületünk is megérti e kezdeményezés fontosságát, és az evangélikus testvérekkel közösen magas színvonalon biztosíthatunk képzést a jövődő protestáns értelmisége számára.

A Nagykőrösi Tanítóképző Főiskoláról szóló jelentésből jól látható, hogy miképpen függenek össze az egész országot rázó reformok és egy-egy felsőfokú képzőintézet valósága. A Főiskola dékánja egyrészt jelzi, hogy mennyi bizonytalanságot hoz magával a felsőoktatási törvény folyamatos átalakítása, amelyből csak egy koncepció olvasható ki: változtatni szüntelen. S látható, hogy eközben mennyi erőfeszítést kell tenni a meglévő jó szerkezetek megőrzéséért. Örvendetes, hogy a főiskolánkon hallgatói létszám megszilárdult, ugyanakkor nagy gond, hogy a végzett hallgatók számára egyre nagyobb problémát okoz elhelyezkedésük. Támogatjuk a Főiskola épületének bővítését, mely már régóta esedékes volt.

Önmagában is elgondolkodtató, hogy a Ráday Gyűjtemény példás alaposágú jelentése egy olyan intézmény-együttesünk életét mutatja be, mely az elmúlt esztendőben a legtöbb vérvesztést szenvedte. A magyar politikai elit közönyössége mindazt iránt, amire a kultúra megőrzésére és továbbvitelére létesült intézmények, vagyis a levéltárak, múzeumok és gyűjtemények hivatottak, a Ráday Gyűjtemény életében is sok-sok nehézséget okozott. Ezek közül nemcsak azt kell kiemelnünk, hogy sok szép terv maradt megvalósulatlan, hanem azt is, hogy az anyagiak hiánya a személyi feltételek biztosítását is veszélyezteti. Köszönet a gyűjtemény minden dolgozójának, hogy ilyen körülmények között is fáradhatatlanul munkálkodnak minden érték megőrzésében.

Örömmel olvashatjuk az egyetemi és főiskolai gyülekezet beszámolóját, amely azt mutatja, hogy a néhány évvel ezelőtt ugyancsak szűkös keretek között működő egyetemi gyülekezet élete kibővült, és sokágú tevékenysége példaértékű mindenki számára. Azt kívánjuk, hogy e missziótól hamarosan arról kapjunk jelentést, hogy szükséges és lehetséges más egyetemi helyeken is megindítani ezt a szolgálatot.

Az iskoláinkról szóló tömör jelentés ugyancsak bemutatja, hogy milyen nehézségekkel küzd az idén 100 esztendőes Baár-Madas Általános Iskola és Gimnázium, illetve a Gyökössy Endre Óvoda. Az elmúlt hetekben a Zsinaton tartott országos esperes-gondnoki értekezleten nyugtalanító híreket hallottunk arról, hogy a közoktatás reformja már nem csak a kis létszámú iskolákat fenyegeti, hanem bizony, a többszáz fős oktatási intézmények életét is meg fogja keseríteni. Ezért is örülünk, hogy a jelentésből kitetszik: minden nehézség ellenére olyan minőségi munka folyik ezekben az intézményekben, amely biztatást és alapot ad arra nézve, hogy minden erővel védelmezzük és segítsük iskoláinkat. E helyről is Isten áldását kérjük a 100 esztendőes Baár-Madasra.

A Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet jelentése egy nemrégiben indult, fiatal intézet tevékenységét mutatja be, amely keresi helyét egyházunkban, de ugyanakkor már lényegében kiépítette azokat a kereteit, amelyek elsősorban lelkipásztorainknak biztosítanak folyamatos továbbképzési lehetőséget néhány speciális területen. Ide tartozik, hogy többször szóltam már a lelkipásztorok továbbképzéséről is, amely reményeink szerint a megszülető zsinati törvényhez fog igazodni, és ezért a májusi zsinatig még türelmet kérek minden érintettől. Akkor – remélhetőleg – megszületnek az általános irányelvek.

Egyházkerületünk székházának jelentése a már befejezett felújítási munkákról és néhány provizórikus tervről szól. A Ráday utca 28. épületömbje mostani épített állapotában – mondhatni – teljesen megújult. Néhány apró munka maradt még hátra, és egy olyan terv, mely talán már a következő ciklus feladata lesz, nevezetesen a hátsó kollégiumi szárny kibővítése még egy megemelt szinttel. Illesse köszönet mindazokat, akik ebben szüntelenül fáradoztak.

Legvégére maradt nagy örömünk, a Mátraházi Lelkészüdlő felújításáról szóló beszámoló. Nem akarom Varga László főjegyző úrtól elvenni a szót, mindössze annyit szeretnék megjegyezni, hogy igen hálas vagyok Istennek, hogy néhány évvel ezelőtt nem hagytuk annyiban, hogy a Mátraházi Lelkészüdlő megszűnjön, hanem vállaltuk annak működtetését és felújítását. Szolgáljon minden lelkipásztornak, gyülekezeti, egyházmegyei közösségnek és odalátogatónak valóban lelki felüdülésre, és megújulásra. És ezúton is szeretnék köszönetet mondani egyházkerületünk főjegyzőjének azért a fáradhatatlan munkáért, amely nagymértékben elősegítette a lelkészüdlő teljes megújulását.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Befejezésül engedtessek meg néhány rövid megjegyzést. Egy korábbi közgyűlésünkön ígéretet tettem arra, hogy nem fogok tovább lamentálni azokról a fegyelmezetlenségekről,

amelyek az anyagiak terén mutatkoznak. Így csak szárazon tájékoztatom közgyűlésünket, hogy a lelkipásztorok nyugdíjintézeti befizetései tekintetében teljes körű átvizsgálás ment végbe – talán egyházunk történetében először –, és senki nem fog csodálkozni, ha hozzáteszem: meglehetősen szomorú, mi több, sokkoló eredménnyel. Az előttünk álló májusi Zsinat szigorú szankciókat kíván bevezetni a fegyelmezetlenségek felszámolására. Hozzáteszem: én mindegyik javaslatot teljes körűen támogatni fogom, és valamennyit meg fogom szavazni. Hogy a magunk körében elősegítsük a tisztázást, tovább immár nem folytatunk e kérdésben lelki beszélgetéseket, és nem továbbítunk senki felé kedves könyörgéseket, hanem minden olyan járandóságot, melyet egyházkerületünk utal ki lelkipásztorainknak, eleve úgy fogunk továbbítani, hogy abból központi bérszámfejtés után mi magunk küldjük el a Nyugdíjintézetnek a lelkipásztorokra háruló befizetni valót.

Nem tisztzem, hogy részletesen szóljak néhány folyamatban levő fegyelmi ügyről. Másrészt azért sem teszem ezt, mert azok feltehetően másodfokra is elérkeznek majd, és e helyről sem kívánom az eljáró bírói tanácsokat befolyásolni. A már lezárt ügyek kapcsán azonban elmondhatom, hogy mindenképpen szükségesnek látszik az egyházmegyék és egyházkerületünk bíróságai tagjainak továbbképzése, ezért május közepére egybe is hívtuk a bíróságok tagjait, hogy ezeket a régi, már lezárt eseteket közösen elemezzük. Azért van erre szükség, mert több bírósági ítéletből az tetszik ki, hogy bíránk nem minden esetben érzékelik, hogy egy-egy eljárásban vagy perben nem úgy kell egyéni ügyeket eldönteniük, hogy azokban pusztán egy panaszos és egy panaszolt állna egymással szemben, s a bírói döntés csak az ő viszonyukat rendezné. Hanem minden ilyen ügyben egy-egy egyházköziség vagy éppen egész egyházunk jó híre és közbékessége is kockán forog. Annak is hangot kell adnom, hogy a bírósági eljárást én magam mindig végső esetnek tekintem, és rendkívül szomorú vagyok, ha már idáig fajulnak a dolgok. Még szomorúbb vagyok, ha egy-egy eljárás során azt láttam, hogy egy-egy egyháztagunk vagy éppen lelkipásztorunk a legkisebb jelét sem mutatta semmilyen erkölcsi belátásnak, hanem a paragrafusok rengetegébe vette be magát, és eljárás-jogi tételekkel kezdett packázásba. Jussolt, noha az igazság egyértelmű volt. Egyedül az nyugtat meg ilyenkor, ha ez ugyan megnyugvás, hogy az egyházi bírósági eljárások döntő többségéből mindig kitetszik az is, hogy azokban bizony jellemről és erkölcsről is szó volt (pontosabban jellemtelenségről és erkölctelenségről). Tehát ha ilyen valaki egy esetet megúszott, vagy netán paragrafus-rágással elhárított, nemokára újra bíróság előtt találta magát – jellemtelensége és erkölctelensége okán. Testvérek, nem kellene ezeknek így lenniük!

Hadd szóljak e helyen egy olyan ügyről is, amely ugyan nem utközik semmilyen szabályba, mégis igen kellemetlen a számunkra. Nemrégiben tájékoztatást kaptunk az Oktatásügyi Minisztériumtól, hogy a Parlament által elfogadott költségvetés értelmében mekkora összeget kap Egyházunk rekonstrukciós támogatásként. Ez az összeg – csak jelzésként mondom! – már elenyésző töredéke a korábbi támogatásoknak. Ám a levél értelmében még erre sem számíthatunk teljes mértékben, mert egyes gyülekezetek különböző politikai csatornákon keresztül elérték, hogy egyházunk nem dönthet szabadon e támogatás felhasználásáról, hanem a politikai fő-okosok javaslata szerint ők lesznek a kedvezményezettek. A meglepő nem csak azt volt, hogy e gyülekezetek vagy pártfogók kiválóan szót értettek a mostani kormányzattal, amely egyébként hosszú ideje nem folytat érdemi tárgyalásokat az egyházakkal, hanem az is, hogy a kedvezményezett gyülekezetek többsége soha nem adott be támogatási kérelmet egyházmegyéhez és egyházkerülethez. Ennek sem kellene így lennie, Testvérek!

S ha már a pénznél tartunk, egyetlen szóval hadd emlékez-

zek meg arról, hogy az Európai Unió fejlesztési alapjából talán az egyházi közösségek is részesedhetnek. Ehhez természetesen mindenkinek meg kell tanulnia azt a mű-nyelvet, melyet a pályázatok kitöltésénél kell figyelembe venni. A múltkori országos esperes-gondnoki értekezleten hallhatunk erről egy beszámolót, s azt hallgatván látomásom támadt. Miközben ott a Zsinati székházban az EU szakzsargonját tanulgattuk, aközben a Szentlélek lábujjhegyre állva szép halkan elosont közlünk. Bizony, ha pályázunk majd, el kell felejtenünk olyan kifejezéseket, hogy egyház, misszió, közösség, szolgálat, s helyette marad a bűvös varázssige: projekt, s mi mindannyian projekt-menedzserek leszünk. De kérlek benneteket, ti azért legyetek vidámabbak, mint püspökökötök, hiszen a Szentlélek nagyszerű hatalma az is, hogy Ő minden nyelven tud szólni, talán még a projektek nyelvén is. Adja Isten, hogy így legyen! (De azért a Hitvallást ne írjuk át projektformátumba!)

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Örömmel jelentem, hogy ez év őszén emlékkonferenciát tartunk Egyházkerületünk egykori püspökének, Ravasz Lászlónak születésének 125. évfordulóján. A háromnapos emlékünnepeken lehetőségünk lesz minden irányúan áttekinteni a kiváló igehirdető és egyházkormányzó életét és munkásságát. Szeretettel biztatok mindenkit, hogy szeptember utolsó hétvégéjét tegye szabaddá, hogy akár Kecskeméten, a Ravasz emlékszoba avatásakor, akár itt, Budapesten, az emlékkonferencián, vagy akár Leányfalun a hálaadó istentiszteleten részt tudjon venni. Ravasz László Erdély szülőtte volt és Trianon után Dunamellék püspöke lett. Ha életútját végigtekintjük a magyar történelem mentén, csak azt érezhetjük, hogy sokkal nehezebb, bonyolultabb, kétségebb és tragikusabb időkben végezte igehirdetői és egyházkormányzó szolgálatát, mint amelyben mi vagyunk most, s mégis szavai és döntései (még a tragikusak is!) sokkal erősebb egyértelműséggel állnak most előttünk, mint bármelyikünké az elmúlt néhány évünkben vagy évtizedünkben. Szabad Istennek hátát adnunk életéért, és mindazért, amit őrajta keresztül elvégzett egyházunkban. Befejezésül hallgassuk meg, miképpen szólt ő egykor a közösségépítésről, egészen pontosan annak egyetlen lehetséges alapjáról és céljáról. „Azért tehát nagy-nagy bizonyossággal örvendezek a Krisztusban, aki nekem mind életemben, mind halálomban legfőbb nyereségem, és akinek testestől-lelkéstől tulajdona vagyok. Míg e földön járok, sokat botlom, sokszor el is esem, de nem veszítem el azt a szövetséget, amit Isten öröktől fogva kötött azokkal, akiket elhívott. Van kegyelem, van bocsánat, van újrakezdés és van el nem fáradó segedelem. Éppen a gyülekezet az, amelyikkel együtt élve megtapasztalom, hogy milyen tisztító erő a bűnvallás és milyen valóság a bűnbocsánat. Éppen a gyülekezetben bírok egy csomó testvért, mindannyian a segítőm és pásztorem, mindegyiknek keze és imádsága, jelenléte és segedelmé felfelé emel. Nem azt mondom, hogy jónak csak az egyházban lehet lenni, s egyházon kívül gonosz minden lélek, hanem azt mondom, hogy az egyház egy lelki közösség, amelynek egészen páratlan áldása és dicsősége van. Egy ember megélhet egyedül is egy barlangban vagy egy kősziklán, de nem fogja tudni, mi a társ, mi a közösség, mi a testvér. Egy ember tehet jót ösztönből és hitetlenül, éppen úgy, mint ahogy megsimogathat egy gyermekarcot vagy megcsokolhatja egy öreg asszony kezét, de egészen más érzés, ha tudja, hogy az a gyermekarc az ő gyermeke és az az öregasszonyi kéz az édesanyjának a keze. A gyülekezetben azért élünk, hogy egymásnak örüljünk, s egymáson keresztül Isten jelenlétének örvendezzünk. Azért a gyülekezeti élet minden törése, gyarlósága, bűnös volta mellett is képe és ígérete az örök üdvösségnek, ahol mindnyájan teljesen bírjuk és örömmel hordozzuk egymást, mindnyájunkat teljesen és örömmel hordoz Krisztus és mi semmi egyebet nem teszünk csak ezt a kettőt érezzük és ennek örvendezünk. A Fő örvend a tagoknak, a tagok a Főnek, és a Főben egymásnak.” (Legyen világosság, I. 211-212)

HATÁROZATOK

9. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÚZÓDÓ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentést megköszöni, azt jegyzőkönyvéhez csatolja és megküldi a kebelbeli egyházközségeknek.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli egyházközségek figyelmét, hogy mind az intézményekkel rendelkező, mind pedig ilyeneket fenn nem tartó egyházközségek testvéri közösségben hordozzák egymás terhét, megbecsülve és segítve egymás szolgálatát, ezzel is erősítve a kerület egyházközségek közösségét, megértve és elfogadva, és megbecsülve egymás Istentől kapott feladatait, szolgálatait.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kifejezi aggódó felelősségét társadalmunk sok nyomorúsága, a kiszámíthatatlan, kapkodó és bizonytalanságot okozó kormányzati intézkedések érthetetlen és sokszor rombolást okozó tendenciái miatt. Ezek fenyegetik egyházunk kiépült intézményrendszerét is. Az országot szétrabló züllést látva a kegyelmes és irgalmas Istenhez fohászkodik, bölcs, meggondolt és népéért, nemzetéért felelős vezetőkért. Kölcsény Himnuszának 8. versével könyörgünk: „Szánd meg Isten a magyart, kit vések hányának, Nyújts feléje védőkart tengerén kínjának...”.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket, lelkipásztorokat a jövő lelkész nemzedékéért való könyörgésre és a gyakorlati tanítás, nevelés komolyan vételére, mind a legációk, mind pedig a 6. gyakorlati év alatt. Fogadják a fiatalokat igaz testvéri szívvel, nyitott otthonnal, hogy találkozhassanak a gyakorlatban is a lelkipásztori élettel, családokkal. Ugyanakkor kéri az őszinte vélemény jelzését, leírását a HTK vezetésének a szolgáló teológusoktól. A HTK oktatói karát pedig szeretettel és bizalommal kéri, hogy a tudomány mellett igyekezzen gyakorlati és hitbéli felelősséget is munkálni a fiatalokban.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a lelkipásztorok figyelmét a II. Helvét Hitvallás lelkipásztorokra vonatkozó tételére. Kéri, hogy mindannyian igyekezzenek igényes, tartalmas igehirdetésre, pásztori munkára és a testvéri kapcsolatok ápolására a gyülekezetekben.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a HTK dékánjának az Egyházművészeti Intézet, és a székház internátusán belüli szakkollégium megszervezését.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházkerület és a működtető alapítvány közötti együttműködést az Eötvös utcai Protestáns Szakkollégium ügyében. Az együttműködés kidolgozásával és az elkészítendő szerződés előkészítésével megbízza az Elnökséget.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Nagykőrösi TK munkáját, támogatja a bővítést, és kéri a kebelbeli egyházközségek, intézmények segítségét az ott végzett hallgatók elhelyezésében.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Ráday Gyűjtemény komoly erőfeszítését, amit

annak érdekében tesz, hogy az igen megcsappant anyagi források ellenére is a társadalmunkban igen szükséges kultúra megőriztessék, és megbecsült maradjon.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Gyökössy Intézet munkáját, köszöni a lelkész-továbbképzési szabályrendeletre küldött hozzászólásokat. Az őszi közgyűlés elé kell terjeszteni a lelkész-továbbképzés kidolgozott szabályrendeletét. Addig is a már meghirdetett programok szerint kell folytatni a megkezdett munkát.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel és Isten iránti hálával veszi tudomásul a mátraházi volt lelkészüdüző felújítási munkáinak befejezését. Az ott kialakított konferenciaközpont továbbra is az évek óta megszokott rendben várja a pihenni és a tanulni vágyó lelkipásztorokat, presbitereket, egyházmegyei és gyülekezeti konferenciákat.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a pontos járulékfizetési rend érdekében, valamint az egyes gyülekezetek adminisztrációjának megkönnyítése érdekében az egyházkerület Gazdasági Hivatala számfejti és küldi ki a hittanóradíjakat, valamint a missziói támogatásban részesülő egyházközségek lelkészi díjlevél kiegészítését, közvetlenül a szolgálatot végzőknek. Ugyanakkor ismételt felhívja a figyelmet a pontos nyugdíjárulék-fizetési rend (mind a személyi, mind a fenntartói rész) betartására. Ez egyrészt minden lelkész és gyülekezet saját érdeke, de egyben közös szolgálatunk és felelősségünk is.
13. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházmegyei és egyházkerületi bíróságok tagjainak tájékoztató jellegű továbbképzését az egységes bírósági eljárások érdekében, hisz egy-egy fegyelmi ügyben egy-egy egyházközségünk, vagy éppen egész egyházunk jó híre és közbékessége forog kockán.
14. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja elfogadhatónak, hogy egyes lelkipásztorok, egyházközségek az egyházmegyék és a kerület megkerülésével fordulnak, politikai befolyással bírók felhasználásával, építési vagy éppen más segélyekért az államhoz. Ezzel a többi gyülekezet pénzéből vesznek el, mert ezek a „jó szívűnek tűnő adakozók”, nem külön forrásból, hanem az egyházat megillető ellátmányból tesznek kivételeket, nagyon sokszor tetten érhető politikai céllal.
15. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel erősíti meg az egyházkerület vezetésének azon tervét, hogy Ravasz László püspökünk 125 éves születési évfordulóján szeptember 28-án, 29-én, és 30-án három napos rendezvényen ad hálát életéért és emlékezik meg szolgálatáról.
16. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a MRE Zsinatának, hogy az augusztus 29-ét megelőző vasárnap legyen az egész nemzetért tartandó imádság vasárnapja.

10. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács 2007. január 24-én tartott ülést. Ezen az ülésen a püspök úr tájékoztatása után Szabó Róbert segédlelkész letette a segédlelkézi esküt, majd a tanács meghallgatta a Gazdasági Bizottság jelentését, elfogadta az egyházkerület 2007. évi költségvetését, a Püspöki Hivatal, a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet és a Mátraházi Lelkészszerűdülő költségvetését; felhívta a Baranyai, Vértesaljai és Tolnai Egyházmegyéket az LSZA-hoz befizetett saját erő növelésére. Kimondta, hogy 2008-tól lelkézi javadalom-kiegészítő támogatásban kizárólag a missziói egyházközségek kategóriájában szolgáló gyülekezeteket támogatja; visszavonta a 2006. január 30-i 9/1/3 határozatát, az Európai Rádióval kapcsolatban; megbízta Bereczky Ildikó harkányi lelképásztort és az Ágoston Sándor Alapítványt, hogy vegyék fel egymással a kapcsolatot, és dolgozzanak ki javaslatot a délvidéki árvízkarosultak javára összegyűlt, és még fel nem használt adományok célba juttatására; javasolta az az „Év Igézhirdetője Díj” megalkotását; tudomásul vette Simonfi Sándor esperes úr bejelentését, hogy az Iskolaügyi Szervezet 2007. március 1-től nem kap elhelyezést a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban; elfogadta a 2007. évi gyülekezeti építési segélyek elosztását; engedélyezte Literáty Zoltán beosztott lelképásztornak a KRE HTK tanzékén részidős tanársegédi foglalkoztatását 2007. augusztus 31-ig.

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2007. január 24-i tanácsülésről szóló jelentést jóváhagyóan tudomásul veszi.

12. SZÁMVIZSGÁLÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Derzsi György számvizsgáló

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Számvizsgáló Bizottság jelentését jóváhagyja és elfogadja.

13. EGYHÁZKERÜLETI INTÉZMÉNYEINK 2007. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Varga László főjegyző

- 1/a. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az egyházmegyék 2007. költségvetéseit jóváhagyja.
- 1/b. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2007. évi költségvetését bevételi 381 836 e Ft és kiadási 381 836 e Ft összeggel jóváhagyja.
- 1/c. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda 2007. évi költségvetését bevételi 21 100 e Ft és kiadási 21 100 e Ft összeggel jóváhagyja.
- 1/d. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Ráday Gyűjtemény 2007. évi költségvetését bevételi 64 373 e Ft és kiadási 64 373 e Ft. összeggel jóváhagyja.
- 1/e. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2007. évi költségvetését bevételi 1 745 e Ft és kiadás: 1 745 e Ft. összeggel jóváhagyja.
- 1/f. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahai Konferenciaterület 2007. évi költségvetését bevételi 33 687 e Ft és kiadási 33 687 e Ft. összeggel jóváhagyja.

14. DIAKÓNIAI BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ LSZA-RÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna bizottsági elnök

- 1) A közgyűlésnek, hogy a **LSZA 2006. évi záró számadását** a következő számadatok alapján elfogadja:

Baranyai	gyülekezetektől:	1.749.700,-
	lelkészeketől:	945.676,-
Tolna:		970.000,-
Vértesalja:		1.000.000,-
<hr/>		
Összesen:		4.665.376,-
Egyházkerületi támogatás :		9.550.424,-
Összesen kifizetve:		14.215.800,-

- 2) A közgyűlés a következő **LSZA költségvetést** állapítja meg **2007-es évre:**

Baranya:	5.634.000,-
Tolna:	4.380.000,-
Vértesalja:	4.680.000,-
	180.000,-
<hr/>	
Összesen:	14.874.000,-

15. EGYHÁZKERÜLETI BÍRÓ ESKÜTÉTELE

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **dr. Kenyeres Tibor** egyházkerületi bíró az esküt letette. Életére, szolgálataira Isten áldását kéri.

16. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor dékán

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése szorgalmazza egy a 21. század kihívásainak megfelelő *teológus-lelképásztori kép kialakítását*. E munka megkezdésére felkéri a HTK-t és az egyházkerületi missziói és tanulmányi bizottságot.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az Egyházkerület vezetőségét, hogy a Hittudományi Kar kollégiumát *szakkollégiummá alakítsa át*, amelynek felépítését és működését három tanulmányterületen, szaktanárok bevonásával dolgozza ki, és a 2008-as esztendő őszi szemeszterétől teremtsen módot annak beindítására.

17. JELENTÉS A KRE-TFK MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István dékán

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a KRE-TFK működéséről szóló jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés tudomásul veszi, hogy a Főiskolai Kar köszönetét fejezi ki az egyházkerületnek az építkezéshez nyújtott támogatásáért és a következő évben is kéri a segítséget az építkezés befejezéséhez.
3. A közgyűlés az előterjesztő javaslata alapján kéri az

egyházkerület elnökségét, hogy a felsőoktatási törvény változása következtében a felvételi eljárásoknál fokozott figyelmet tanúsítson a felveendőké létszámának megállapításánál.

18. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **dr. Berecz Ágnes** igazgató

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Ráday Gyűjteményről készített részletes és pontos jelentést, és azt elfogadja.

19. JELENTÉS AZ EGYETEMI LELKÉSZI SZOLGÁLATRÓL

Előterjesztő: **Édes Árpád** lelkész

- Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálataira.
- Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
- Az egyházkerületi közgyűlése a tavalyihoz hasonlóan hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 12-ei, nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapesten nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Valamint felkéri az elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 12-ei, évkezdő istentiszteletet tiszteljék meg jelenlétükkel, hogy közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel kezdhesük az új tanévet.

20. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET OKTATÁSI INTÉZMÉNYEIRŐL

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné** iskolaügyi tanácsos

I. Baár-Madas Református Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon

1. A közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés az Úr Isten áldását kéri a 100 éve alapított Baár-Madas Gimnázium további munkájára.

II. Gyökössy Endre Református Óvoda

A közgyűlés a jelentést elfogadja.

21. KRE GYÖKÖSSY INTÉZET 2006. ÉVI JELENTÉSE

Előterjesztő: **Tóth János** intézetvezető

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészeket és gyülekezeti tagokat, éljenek az intézet által kínált képzési lehetőségekkel.

22. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a székházról szóló jelentést elfogadja.

23. JELENTÉS A MÁTRAHÁZI LELKÉSZÜDÜLŐRŐL

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Lelkészüdülőről szóló jelentést elfogadja.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Varga László főjegyző úrnak az üdülő felújításával járó többletterhek hordozását.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a tetőtér beépítésének, valamint a homlokzat felújításának, az épület környéke rendezésénél felmerült plusz költséget a költségvetés módosítása során beépíteni rendeli el.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a lelkészi szolgálatok hetes váltásban történő elvégzésének megoldását támogatja.

25. NAGYKÖRÖSI INGATLAN ELFOGADÁSA

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás** jogtanácsos

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja ajándék jogcímén a nagykőrösi 0536/15 hrsz. alatt felvett ingatlan. Az egyházkerületi közgyűlés felhatalmazza az egyházkerületi elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést aláírja.

26. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az alapító okiratot jóváhagyja.

27. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE (RAVASZ LÁSZLÓ) DÍJ ALAPÍTÓ IRATA

Előterjesztő: **dr. Szabó István** püspök

1. Közgyűlés az alapító okirat szerint megalapítja az Év Igehirdetése Díjat.
2. Az Egyházkerület, amennyiben a család hozzájárulását megkapja, az Év Igehirdetése Díjat Ravasz László Díjnek fogja nevezni.
(az alapító okirat szövegét lásd a felhívások között)

28. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **dr. Szabó István** püspök

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Nagy Lenke** (Bp-Dél), **Végh Zsuzsanna** (Bp-Észak), **Cserhádi László** (Északpest) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2012. május 2-ig hatályban tartja.

FÜGGELÉK (a 26. határozathoz)

A Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának Alapító Okirata

EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS ÜLÉS 2007. MÁJUS 23.

1. Az intézmény neve:

Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferencia-központja

2. Rövidített név:

DRESZKK

3. Székhelye:

H-1092 BUDAPEST, Ráday u. 28.

4. Az intézmény alapítója:

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés

5. Az intézmény

a. Fenntartója:

A Dunamelléki Református Egyházkerület

b. Felügyeleti szerve:

A Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége
H-1092 BUDAPEST, Ráday u. 28.

6. Jogállása:

A Magyarországi Református Egyház belső szabályai szerint önálló jogi személy

7. Típusa:

Egyházi intézmény

8. Költségvetési gazdálkodási formája:

A Magyarországi Református Egyház Törvénye szerint szabályozott rendben a Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése vagy Tanácsa által jóváhagyott költségvetés alapján gazdálkodik. Vállalkozási tevékenységet a fenntartó által meghatározott körben folytathat.

9. Alaptevékenysége és szakfeladatai:

- Kezelője a székhelyén lévő 36840/1 és a 36846/1 HRSZ ingatlanok
- Működteti a székhelyén lévő felsőoktatási kollégiumot
- Fenntartója és működtetője a konferenciák és más rendezvények megtartására alkalmas díszteremnek és kiszolgáló helyiségeknek
- A tanítás nélküli időben kezeli a Hittudományi Kar tantermeit
- Fenntartja és működteti a székhelyén lévő éttermet és a 600 adagos konyhát
- Fenntartja és működteti a Gyöngyös-Mátraháza 7162 HRSZ alatt lévő konferencia-központot, konyhát és éttermet.

10. TEÁOR szám és tevékenységek:

91.31	egyházi tevékenység
91.33	máshova nem sorolt egyéb közösségi, társadalmi tevékenység
55.10	szállodai szolgáltatás
55.21	ifjúsági turisztaszállítás-szolgáltatás
55.22	kempingszolgáltatás
55.23	diákotthoni és egyéb szállásszolgáltatás
55.30	étkezőhelyi vendéglátás
55.51	munkahelyi étkeztetés
55.52	közétkeztetés
70.20	ingatlan bérbeadás
70.32	ingatlankezelés

11. Az intézmény képvisellete, vezetőjének kinevezési rendje:

- Az intézményt az igazgató vezeti és képviseli
- Az igazgatót a Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége nevezi ki és gyakorolja felette a munkáltatói jogokat

FŐGONDNOKI MEGNYITÓ

A Dunamelléki Egyházkerület mai tanácsülését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a tanácsülés alkotó és tanácskozási jogú tagjait, előadóit, vendégeinket. Mindenekelőtt köszönöm püspök úr igeelvasását és együtt velünk, értünk elmondott imádságát.

A napirend-tervezetből kiviláglik, hogy ma elsősorban a 2007. évi egyházkerületi költségvetésünket kell kiigazítanunk a múlt évi zárszámadás során igazolt maradványösszegek beépítésével. Mert vannak ilyen maradványaink, amiért mondjunk mindenk előtt hálát Gondviselő Istenünknek, Aki eltávoztatott tőlünk minden olyan előre nem látható katasztrófa- vagy válsághelyzetet, amely alapjaiban rengette volna meg és borította volna fel a 2006. évi költségvetéseinket. Köszönet jár azoknak is, akik ügyeltek arra, hogy ne költsünk el minden tartalékot az utolsó fillérig, ne legyünk rossz gazdák vagy éppen hitvány szolgák e tekintetben sem.

Sajnos, szűkebb világunk, Magyarország költséggazdálkodásáról ugyanez nem mondható el. S itt nem töltöm az időt annak ecsetelésével, miként is lehet száz- meg ezermilliárdokat költeni olyan területekre, amelyek a befektetést soha sem fogják az ország kasszájába visszajuttatni. Ezt mindnyájan ismerjük, s napról-napra és egyre inkább magunkon, családjainkon érezzük ennek a könnyelmű és szakértelem nélküli sok éves intézkedéssorozatnak káros következményeit. Az ÁSz, KSH, Pénzügyminisztérium, stb. közzétett jelentéseiben és kimutatásaiban ma már az internet segítségével szinte bárki birtokába juthat ezeknek az információknak, az adósságállománynak, azoknak az évről-évre ismétlődő visszafizetési kötelezettségeknek, amelyek nélkül napjainkban eddig soha nem tapasztalt felvirágzásban is részünk lehetett volna.

Amire most tételesen felhívom a figyelmet, az a jelenkori fővárosi önbecsapás, amely még egy lapáttal rátesz ezekre a folyamatokra, s akadályozza azt a tisztánlátást, amely nélkül egy reális kilábolási folyamat el sem indítható. Tudjuk, hogy a 4. metró-vonal kb. 450 Mrd Ft-ba fog kerülni. Ha igaz, ennek nagy részét az EU-támogatások fedezik. Ha igazolható, hogy néhány éven belül ez a ráfordítás megtérül, még hasznos is lehetne. Van azonban egy bökkenő, melyre a Népszabadság f. hó 21-i cikke („Kétszázmilliárd forintos számla a budapestieknek”) hívta fel a figyelmet. Az átgondolatlanul, brutális és barbár módon előkészített(?), kb. két évig tartó fővárosi közlekedési korlátozások, káosz miatt mintegy évi 200 Mrd-os veszteség keletkezik, amelynek finanszírozói a kárvallott 150-200 ezer autó, ennél csak több autós és mintegy 300 ezer közlekedő polgár, vállalkozások, s a közvetetten sújtott egyéb intézmények. Ez két év alatt 400 Mrd Ft, mely majdnem egyezik a metró-építés teljes ráfordításával. Igen ám, de erre már nincs EU-támogatás, így sokszorosa a metró-építés hazai önrészenek. S ez a grátisz hozzájárulás semmiféle KSH kimutatásban, GDP-ben stb. nem jelenik meg, azaz láthatatlan, rejtett marad. Csoda-e, ha az országok gazdasági mutatóit tekintve a leghátsó sorban kulogunk? Hát ha még a valódi mutatókat is látnánk!

Nálunk, egyházunkban azonban ne így legyen! Tiszteletes, átlátszó, következetes, korrekt, de mindenkor igazságos és emberséges pénzügyi, gazdasági tevékenységünk és ezek adatai

mutassák be, igazolják, hogy Isten népe nincs alávetve alantas és mulandó politikai divatoknak. Krisztus atyjafiai között még a pénz is megszentelődhet, szentelődjön is meg! S testvérként döntünk akkor is, amikor lehetőségeink, mint manapság is, nagyon kimertek, korlátozottak; nem nézvéen a magunk hasznát, hanem a másokét is, s mindenek előtt Istenünk szándékát, Akinek a kezéből származik minden jó adomány és tökéletes ajándék!

Ezekkel a gondolatokkal indulva bemutatom a mai tárgysorozatot.

HATÁROZATOK:

6. AZ EGYHÁZKERÜLETI KÖLTSÉGVETÉS MÓDOSÍTÁSA

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése az egyházkerület 2007. évi költségvetését 3 032 387 281 Ft bevételi és 3 032 387 281 Ft kiadási összegre módosítja.
2. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának költségvetését 85 095 421 Ft bevételi és 85 095 421 Ft kiadási összegre módosítja.
3. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Mátraházi Konferencia-központ költségvetését 203 966 661 Ft bevételi és 203 966 661 Ft kiadási összegre módosítja.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2007. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Kovács László – Hajós-Császártöltés-Nemesnádudvarról
Old-Beremendre kis. beo.lp.

SZÜLETETT:

Dorka – Rácz-Vekerdi János lp. 3. gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bácsai Gábor – kórházlelkészi beosztását megtartva beo. lelkész a Farkasréti prédikálóállomáson (Bp-Külső-Kelenföld)
2. Murai Márta – Bp-Budáról rend. állományba
3. Molnár Péter – Bp-Budára kiegészítő segédlelkészként
4. Czövekné Bartha Klára – kis.beo. lp. - Bp-Gazdagrét
5. Nagy Lenke – rendelkezési állományba

SZÜLETETT:

1. Dénes – Siba Balázs és Rohn Hilda 2. gyermeke
2. Elza Iréne - Literáty Zoltán és Zsuzsanna 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Gyülvézi Irma – Bp-Külső-Kelenföld
(Farkasréti prédikálóállomás)

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benke Kata (Papp Katalin) – kis.beo lp. Káposztásmegyerré
2. Trencsényi László – Tiszántúlról Bp-Pestújhelyre
3. Szabó Lajos helyettes lelkészként az új Bp-Rákoskeresztúri Missziói Ek-ben
4. Szenes Tamás – rend. áll.-ból egyházmegyei beo. lelkész
5. Balássy András – Pomázról Bp-Törökőrre

SZÜLETETT:

1. Zsuzsanna – Bíró Botond (Mátyásföld) első gyermeke
2. László Lehel – Zámbo András és Ivanics Hajnalka (Káposztásmegyér) 4. gyermeke
3. Viola – Nemes Csaba (Erdélyi Gyülekezet) 2. gyermeke
4. Ilka Hanna – Kaszó Gyula és Kovács Karola 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Czanik Péter – Bp-Törökőr
2. Dr. Ladányi Sándor – teológiai professzor
3. Gimesi Jánosné – Bp-Rákospalota-Újváros

ELHUNYT:

Kiss Domokos – Rákospalota-Újvárosi lelkész

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kirsch Attila – Cegléd-Nagytemplomba beo. lelkész
2. Pap Ferenc – Nagykőrösről teljesállású KRE HTK oktató
3. Benkóné Dankó Lilla – megyei beo. lelkész

SZÜLETETT:

1. Tünde – Szalkay László és Villányi Csilla (Szigetszentmiklós) 4. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Turbucz Péter – Csabdiról Szokolyára
2. Gottfried Richárd – Alapról Diósjenőre

NYUGDÍJBA MENT:

Hörömpő Gergely – Diósjenőről

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Szénási Tamás tahitófalu lp. harmadik gyermeke
2. Bende Barnabás – Gergely Ferenc és G.né Molnár Livia harmadik gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pál Tamásné – Kajdacs - beosztottból megválasztott lelkész
2. Fehér Sándor – Baranya megyéből Felsőnyékre

SZÜLETETT:

1. Mózes Előd – Lőrinczi Károly simontornyai lelkész gyermeke
2. Bulcsú – Fehér Sándor felsőnyéki lelkész 2. gyermeke

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

Anna – Hegedűsné Erdődi Judit sárszentmiklósi lelkész 7. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Andor László – volt makádi lelkész
- † Dr. Buday Péter – volt Bp-Békásmegyeri lelkész
- † Dr. Kiss János – Cegléd-Nagytemplom
- † Dr. Pásztor János – teológiai professzor, volt budafoki lelkész
- † Papp Gyula – volt zsinati osztályvezető
- † Gyülvézi Barnabásné – volt budapesti lelkész

AZ ÉV IGEHIRDETÉSE DÍJ ALAPÍTÓ OKIRATA

EGYÜTTAL FELHÍVÁS JAVASLATTÉTELRE:

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007. május 2-án tartott közgyűlésén a 2007/27. sz. határozatával díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. Megjegyzés: Amennyiben a család hozzájárulását megnyerhetjük, a díj neve Ravasz László díj lehet.

A díj alapításával és adományozásával az Egyházkerületi Közgyűlés azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a biblikus és korszerű igehirdetés, amely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai-retorikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá az Anyaszentegyház Jézus Krisztusról való bizonyágtételéhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj egyúttal szerény jutalmazása azon igehirdetőknél, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy istentiszteleteinken és más alkalmakkor a jól megértett szentírás üzenetét szívig és értelemig ható módon tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével érvényes példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

- „Az év igehirdetése” díj egy évben egyszer adható ki, a Dunamelléki Református Egyházkerületi őszi egyházkerületi közgyűlésén.
- „Az év igehirdetése” díj nem osztható meg.
- „Az év igehirdetése” díj értéke nettó 200 000,- azaz kétszáz ezer forint.
- A díjazott igehirdetést a Dunamelléki Egyházkerület saját költségén a „Dunamellék” c. egyházkerületi hivatalos lap mellékleteként kinyomtatja, és különnyomatként megküldi a Dunamelléki Egyházkerület gyűlekezeteinek, továbbá közzéteszi az egyházkerület honlapján, és eljár annak érdekében, hogy a Református Egyház c. havi lapban is megjelenjen.
- A díj és a díjazott igehirdetés megjelentetésének költségeiről az egyházkerület minden esztendőben saját költségvetésében gondoskodik.
- „Az év igehirdetése” díjra bármely a kiírás szerint meghatározott időszakban magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható.
- Az ajánlott igehirdetés beküldési határideje minden esztendő szeptember 15.
- A díjra olyan igehirdetéseket lehet ajánlani, amelyek a beküldési határidő előtti egyházi évben hangzottak el.
- Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközrel gépelve) pályázati formában, jeligével ellátott zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28). A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.
- „Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a beküldött igehirdetés mellé

csatolt, belső zárt és jeligével feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is.

- A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanszékének egy delegált tanára, és valamelyik egyházkerületi református gimnázium delegált irodalomtanára.
- A bíráló bizottság szavazattöbbséggel ítéli oda a díjat.
- A díj átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést.

FELHÍVÁS ELŐTERJESZTÉSRE

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSE ÁLTAL ALAPÍTOTT, PEDAGÓGUSOK ELISMERÉSÉRE SZOLGÁLÓ DÍJAKRA

Soli Deo Glória-díj: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbéli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

Lorántffy Zsuzsanna-díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/ vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

Benda Kálmán-díj: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
- a nevelőtestület javaslatát
- a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Iskolai Bizottságához (Lónyay Utcai Református Gimnázium, 1092 Kínizsi u. 1-7.) kell felterjeszteni 2007. június 30-ig.

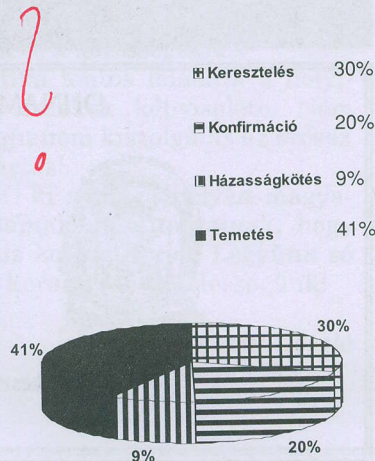
Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben

2006-ban

Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegetes	Össz.	Férfi
Baranya	162	152	314	116	124	240	24	71	95	
Bácskiskunország	330	321	651	222	267	489	36	127	163	440
Bp-Dél	397	373	770	192	225	417	113	212	325	487
Bp-Észak	471	475	946	183	240	423	89	201	290	591
Délpest	555	653	1208	391	449	972	99	193	292	772
Északpest	461	442	903	263	302	565	107	199	306	586
Tolna	112	107	219	67	84	151	25	41	66	199
Vértesszalja	175	151	326	123	140	263	26	68	94	272
Összesen	2663	2674	5337	1557	1831	3520	519	1112	1631	3347

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.

Készítette: Kardos Ábel 2007-05-10

Az Opel Tormási főállású egyházi dolgozók részére (a Püspöki Hivatal igazolásával) az alábbi kedvezményeket nyújtja. Ezeket a kedvezményeket pl. az egyházi iskolák tanárai vagy más alkalmazottai is igénybe vehetik.

Bővebb információkért keresse:

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN értékesítési vezetőt
tel: 06/76/502 900, e-mail: fruttus.arpad@tormasi.hu

DOLGOZÓI KEDVEZMÉNYCSOMAG

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

gyártmány	modell	kedvezmény
Opel	Agila	12%
	Corsa	11%
	Tigra	14%
	Meriva	14%
	Astra Classic II.	14%
	Astra	15%
	Zafira	15%
	Vectra	16%
	Signum	16%
	Combo	16%
Vivaro	16%	

gyártmány	modell	kedvezmény	
		készpénzes vásárlás	lízinges vásárlás
Chevrolet	Spark	6%	10%
	Aveo	7%	11%
	Lacetti	8%	13%
	Tacuma	8%	13%
	Epica	9%	14%
	Captiva	9%	14%

gyártmány	modell	kedvezmény
Suzuki	Swift*	5%
	Ignis**	5%
	SX4***	5%
	Jimny	5%
	Grand Vitara	5%

* GLX CD felszereltségtől

** GLX AC CD felszereltségtől

*** GLX felszereltségtől

A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.

EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész

Készült az OPEN ART nyomdában

A táblázat, sajnálatosan, hiányosan jelent meg a Közlemények-ben. A teljes adatsort itt közöljük.

Egyházmegye	Keresztelés		Konfirmáció		Házasságkötés			Temetés				
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.
	Baranya	162	152	314	116	124	240	24	71	95		
Bácskiskunság	330	321	651	222	267	489	36	127	163	440	446	886
Bp-Dél	397	373	770	192	225	417	113	212	325	487	619	1106
Bp-Észak	471	475	946	183	240	423	89	201	290	591	824	1415
Délpest	555	653	1208	391	449	972	99	193	292	772	715	1487
Északpest	461	442	903	263	302	565	107	199	306	586	537	1123
Tolna	112	107	219	67	84	151	25	41	66	199	170	369
Vértesalja	175	151	326	123	140	263	26	68	94	272	257	529
Összesen	2663	2674	5337	1557	1831	3520	519	1112	1631	3347	3568	7319

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházközösségek adatszolgáltatása alapján.

Készítette: Kardos Ábel 2007-05-10

